

semnificații, dincolo de dramatismul temelor, culoarea orchestrală și cantabilitatea tipic italiană ce i-au asigurat succesul de-a lungul timpului, frazările și accentele alese de Jin Wang înfățișându-ne o pagină muzicală care în contextul dat ne-a determinat măcar pentru câteva momente să ne îndreptăm gândul spre destinul cu nuanțe dramatice al Regelui Mihai I.

Următoarea lucrare inclusă în program a fost *Fantezia pentru pian, cor și orchestră* de Ludwig van Beethoven, în care alături de Orchestra Filarmonicii s-au aflat pianistul Viniciu Moroianu și Corul Filarmonicii pregătit de Iosif Ion Prunner. Această formulă interpretativă a realizat o variantă echilibrată a partiturii beethoveniene, în care

am regăsit virtuozitatea și expresivitatea tipice lui Viniciu Moroianu, care o dată în plus a transpus în manieră unică stările transmise de Fantezie, de la debutul eminamente pianistic până la profetica temă principală ce anunță faimoasa parte finală a *Simfoniei a IX-a*. Un al doilea personaj cu încărcătură al lucrării a fost corul, excelent pregătit și acum, care s-a transformat în purtătorul mesajului textului lui Kuffner ce îndeamnă oamenii să se bucure în pace sub semnul muzicii și al poeziei. Nu în ultimul rând, poate omul cel mai important pentru coeziunea acestei variante a fost dirijorul Jin Wang, care a condus cu autoritate și echilibru o formulă interpretativă vastă și a subliniat prin accente bine plasate articulațiile importante ale lucrării.

Opusul ultim al serii ne-a păstrat în universul beethovenian, de această dată Orchestra Filarmonicii și Jin Wang oferindu-ne viziunea lor interpretativă asupra *Simfoniei*

*a III-a, Eroica*. Dedicată inițial împăratului Napoleon, *Eroica* lui Beethoven a devenit ulterior una din primele expresii muzicale ale eroului romantic ce oscilează între luptă și speranță, partitura dovedindu-se un fin precursor al marilor lucrări romantice, lucru subliniat cu inteligență și inspirație și de Jin Wang în versiunea din 31 mai. De altfel, dirijorul a reliefat deopotrivă demnitatea, forța și voința ce răzbat din prima parte, aparenta resemnare din marșul funebru, vitalitatea recuperată din scherzo și finalul apoteotic al imaginii eroului învingător, fără a căuta în mod deosebit anumite momente de strălucire ci mai degrabă coerența celor patru mișcări ce pornesc de la un motiv generator și ajung la acumulări de

tensiune sonoră ale căror rezolvări sunt amânate până la limita disoluției. Chiar dacă, spre exemplu, tempo-ul marșului funebru a fost poate puțin prea lent, Jin Wang a ales acele soluții dirijorale ce au subliniat, de asemenea, dinamica amplă a părților simfoniei dar și expresia profundă a esteticii acesteia, în care frumosul ori sublimul aflate în cele mai înalte sfere sunt puse în slujba eroicului.

Având încă întipărit în memorie finalul apoteotic al *Simfoniei a III-a* ce mi-a amintit că noi românii îl putem considera, în mare măsură, un erou al istoriei noastre pe Regele Mihai I, am

plecat din sala de concert cu convingerea că muzica s-a dovedit încă o dată cel mai bun mesager al marilor idealuri umane dar și modalitatea cea mai profundă prin care a putut fi cinstită memoria ultimului suveran al României, reprezentant al unei dinastii fără de care statul român modern poate că nu ar fi existat așa cum îl știm astăzi.

**Mădălin Alexandru STĂNESCU**

Viniciu Moroianu



## Pe scena Ateneului

### Concerte de excepție

În săptămâna 15-22 mai 2018 am avut marea bucurie de a asculta pentru a doua oară la Ateneul Român-sala mică Duo-ul Cameral „Darya Varlamova – vioara, Jonathan Zydek – pian. Cei doi oaspeți din Germania au cântat, deasemeni, în Aula Palatului Cantacuzino pe 16 mai un program exclusiv „George Enescu” cuprinzând *Suita „Impresii din copilărie”* și „Sonata a 3-a în caracter popular românesc”.



Darya Varlamova

Interpretarea celor două creații de vârf din opera enesciană a fost unică prin trăirea și redarea multiplelor amănunte, dorite și scrise de compozitor, pe care ni le-au oferit printr-o contopire de sunete, culori, diversitate timbrală, cu o naturalețe convingătoare și seducătoare, proprie marilor artiști.

I-am putut admira, deasemeni pe cei doi muzicieni într-un concert cameral la sala mică a Ateneului Român în 22 mai într-un program cuprinzând *Sonata nr. 10* de L. Van Beethoven și *Sonata nr. 2* de J. Brahms, la care s-a adăugat pentru un număr numeros public, foarte entuziasmat și *Sonata a 3-a „În caracter popular românesc”*.

La ambele concerte am remarcat că apropierea celor doi artiști de amănuntele fiecărui moment, componistic și interpretativ se face în cele mai mici detalii instrumentale, construind, astfel, întreaga paletă de culori ale sunetului (foarte diferite la cele două instrumente) și, armonizându-le astfel, încât ascultătorul să primească, foarte pregnant, interpretarea în toate detaliile ei.

*Sonata a 10-a* de Beethoven, o lucrare apropiată deja de romantism, ca și ultimele sonate pentru pian, a avut în cei doi tineri interpreți, Duo-ul ideal pentru încărcătura filozofică de

Jonathan Zydek



întrebări, uneori fără răspuns, pe care, prin multele și neașteptatele schimbări de caracter și tempo, deasemeni de nuanțe și accentuări, compozitorul ni le pune și astăzi.

Darya Varlamova și Jonathan Zydek au deja, încă foarte tineri fiind, maturitatea abordării interpretative și a comunicării prin fiecare amănunt instrumental-muzical a unui foarte vast repertoriu, în interpretări de referință și de mare talent, cu harul captivării totale a ascultătorilor.

Aceeași satisfacție am avut-o, cu toții, ascultând *Sonata a 2-a în La major* de J. Brahms.

Personal eu aș fi dorit, în mișcările II și III ale sonatei, un tempo mai liniștit.

În 15 mai, înaintea acestor concerte de Duo, pianistul Jonathan Zydek, în debut-solo la București, a susținut în sala mică a Ateneului Român un concert cu lucrări de L. Van Beethoven – *Sonata nr. 5 op. 10 nr.1 în do minor* și *Șase Bagatele op. 126*, deasemeni Frederic Chopin: *Balada nr. 4 op. 52 în fa minor*, *Nocturna op. 62 nr.1 în si minor* și *Poloneza-funție op. 61 în La bemol major*.

Jonathan Zydek a fascinat sala arhiplină printr-o interpretare extrem de vie, foarte captivantă, cu o pianistică foarte cizelată și rafinate instrumentale-muzicale realizate în cele mai mici amănunte.

Concertul de Duo din 22 mai a fost repetat cu mare succes la Câmpina, în sala praznicală a Parohiei "Sfântul Nicolae".

**Cornelia BRONZETTI**

## Athenaeum Brass Quintet

Fondat în anul 2003, Athenaeum Brass Quintet este una dintre cele mai apreciate formații camerale autohtone, alcătuite din instrumente de suflat din alamă, remarcându-se prin înaltul nivel artistic al aparițiilor sale și prin bogăția



repertoriului abordat în care se regăsesc deopotrivă pagini celebre din perioada clasic-romantică și șlagăre din zona muzicii de divertisment din secolul XX.

Alcătuit în prezent din Oleg Răileanu (trompetă), Octavian Bogdan (trompetă), Ioan Gabriel Luca (corn), Florin Pane (trombon) și Laurențiu Sima (tubă), Athenaeum Brass Quintet și-a relevat însușirile mai sus menționate și în recitalul susținut pe 27 mai 2018 în ambianța elegantă a Sălii Mari a Ateneului Român sub genericul *De la Vivaldi la Michael Jackson*, când membrii cvintetului ne-au propus un program complex, bine gândit și structurat în care am regăsit cele două mari

direcții ale repertoriului formației camerale. Mai întâi, în prima parte am audiat o serie de lucrări din perioada barocă și clasică, în cea mai mare parte transcripții și aranjamente pentru cvintet de suflători, în care capodopere precum *Primăvara* din *Anotimpurile* de Antonio Vivaldi, *Allegro-ul* din *Eine Kleine Nachtmusik* ori *Rondo Alla Turca* de Wolfgang Amadeus Mozart au fost prezentate într-o înveșmântare timbrală ce le-a descoperit noi valențe și le-a oferit o expresivitate aparte dată de sunetul special al alătururilor. Tot în prima parte a figurat și celebra *Sonată* din *Die Bankensangerlieder* ce reflectă și aspectul marțial al timbrului instrumentelor de suflat din alamă, datorită căruia acestea sunt des utilizate în cadrul ceremoniilor oficiale (în special cele de la curțile regale importante) unde, printre altele, este interpretată chiar lucrare amintită anterior.

Continuând, prin *Suita Carmen* de Georges Bizet și *Dansul ungar nr.6* de Johannes Brahms pe coordonatele de dinaintea pauzei, partea a doua a recitalului a propus apoi o incursiune în lumea muzicii de divertisment din secolul XX, Athenaeum Brass Quintet interpretând piese din genuri precum jazz (*Take Five*), tango (faimosul *La cumparsita* sau *Adios Nonino* de Astor Piazzolla), dixie, ragtime (*That's a Plenty*), care au entuziasmat publicul și au făcut dovada virtuozității membrilor ansamblului cărora li s-a alăturat percuționistul Sebastian Bratu. Punctul culminant al părții a doua l-a constituit însă tributul artistic adus lui Michael Jackson, spectatorii fiind cucerți de potpuriul de hituri prezentat de Athenaeum Brass Quintet într-un aranjament ce a valorificat tehnica instrumentală deosebită a muzicienilor.

Încheiat cu două bis-uri oferite unui public călduros, recitalul Athenaeum Brass Quintet a demonstrat că și o formație de instrumente de suflat din alamă, în ciuda anumitor concepții greșite, poate oferi un eveniment de înaltă ținută în care muzica de calitate se poate regăsi în cele mai diverse ipostaze stilistice de la maiestruozitatea Barocului la farmecul pop-rock-ului. De asemenea, recitalul de duminică a reliefat deschiderea instrumentiștilor din zona muzicii savante (membrii cvintetului sunt angajați ai marilor ansambluri simfonice bucureștene) spre muzica de divertisment, încercând astfel să se apropie de preferințele tot mai diversificate ale publicului.

**Mădălin Alexandru STĂNESCU**

## Corul Preludiu

Așteptate de fiecare dată cu mult interes și bucurie de iubitorii muzicii de pretutindeni, concertele susținute de **Corul Preludiu** pe scene prestigioase din țară și străinătate, constituie adevărate evenimente muzicale. La Ateneul Român, în 28 mai 2018, în fața unui public numeros și entuziast, apreciatul ansamblu a prezentat un concert aniversar, dedicat ilustrului maestru **Voicu Enăchescu**, la împlinirea vârstei de 75 de ani. Dirijorul cu performanțe de excepție, se află la conducerea Corului **Preludiu** din anul 1972. Sub bagheta sa inspirată, ansamblul a obținut rezultate remarcabile, ocupând un loc de frunte în viața corală românească contemporană. Concertul aniversar de la Ateneu a constituit o adevărată sărbătoare deopotrivă pentru artiștii de pe scenă cât și pentru publicul fidel care i-a însoțit mereu în periplurile realizate în timp și spațiu, pe coordonate muzicale diverse. Marele merit al fondatorului **Corului de cameră Preludiu** este acela de a fi dăruit publicului conștiința cunoașterii creației corale românești, printr-o susținută frecvență în concertele sale. Trebuie menționat de asemenea aportul important al